

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3462/2021. (XI. 3.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.VII.37.017/2021/2. számú végzésével szemben előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselője (dr. Solt Anna Mária ügyvéd) útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz. Az indítványozó az Abtv. 27. §-a alapján alkotmányjogi panasszal élt a Kúria Kfv.VII.37.017/2021/2. számú végzésével, valamint a Budapest Környéki Törvényszék 1.K.700.830/2020/18. számú ítéletével szemben, kérve a kúriai végzés, valamint a törvényszéki ítélet alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] Az alapul szolgáló ügyben az indítványozó öregségi nyugdíj megállapítása iránt adott be kérelmet az illetékes kormányhivatalhoz. Az indítványozó kifogásolta, hogy az elsőfokú hatóság a nyugdíj megállapításánál nem vette figyelembe a tartós kiküldetése időszak alatt részére járó devizaillesményt arra való hivatkozással, hogy ez után az összeg után nyugdíjjárulékot nem fizettek. Az indítványozó fellebbezéssel élt, de azt a másodfokú hatóság elutasította. Az indítványozó a másodfokú közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt pert indított. A Budapest Környéki Törvényszék 1.K.700.830/2020/18. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélettel szemben az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be. A Kúria Kfv.VII.37.017/2021/2. számú végzésével az indítványozó felülvizsgálati kérelmét visszautasította.
- [3] Az indítványozó panaszában előadta, hogy az adott juttatás után az akkor hatályos jogszabályok szerint nem kellett nyugdíjjárulékot fizetnie, annak fizetését a törvény nem is tette számára lehetővé. Álláspontja szerint alaptörvény-ellenes a bírói döntés azért, mert nem lett volna elutasítható a nyugdíj-megállapítás a devizaillesmény után, ha az indítványozó azért nem fizetett utána nyugdíjjárulékot, mert arra a törvény alapján nem volt lehetőség. Az indítványozó szerint a kifogásolt jogalkalmazás sérti a szociális biztonsághoz, az időskori megélhetéshez, a tisztességes hatósági és bírósági eljáráshoz, valamint a jogorvoslati lehetőséghez való alapjogát. Állította, hogy a bírói döntés a jogbiztonság sérelmét is okozza a jogszabályok nem kiszámítható értelmezése miatt. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése, C) cikk (1) bekezdése, R) cikk (2) bekezdése, 25. cikk (3) bekezdése, 28. cikke, XIX. cikk (1) és (4) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XXV. cikk (1) bekezdése – az indítványi kérelem tartalma szerint helyesen: XV. cikk (1) bekezdése –, valamint XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdése sérelmére hivatkozott. A törvényszéki ítélet sérti szerinte „továbbá a tisztességes eljárásnak a Pp. [polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény] 2. § (1) bekezdésében írt követelményét”, illetve az Emberi Jogok Európai Egyezménye (továbbiakban: Egyezmény) 6. cikkében foglaltakat is.
- [4] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság az Ügyrendjében meghatározottak szerinti tanácsban dönt az alkotmányjogi panasz befogadásáról, az 56. § (2) bekezdése értelmében pedig a befogadhatóságról dönteni jogosult tanács mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [5] Az Abtv. 27. §-a szerint az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva. Az indítványozó a sérelmezett kúriai végzéssel zárult ügyben felperes volt, számára hátrányos döntés született, s a perben a jogorvoslati lehetőségeit kimerítette.

A magánszemély kérelmező ekként alkotmányjogi panasz benyújtására indítványozói jogosultsággal rendelkezik, érintettsége fennáll.

- [6] Az indítványozó az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott hatvan napos határidőben előterjesztett panaszában (a Kúria végzésének kézbesítése az indítványozó jogi képviselője számára 2021. február 17-én történt, az indítványozó alkotmányjogi panaszát 2021. április 8-án elektronikus úton terjesztette elő) a bírósági eljárást befejező, rendes jogorvoslattal nem támadható kúriai végzést támadta.
- [7] Az alkotmányjogi panasz benyújtásának törvényi feltétele [Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjával összefüggésben következetes az Alkotmánybíróság gyakorlata a tekintetben, hogy alkotmányjogi panasz csak az Alaptörvényben biztosított alapjog sérelmének valószínűsítésére alapítható. A jelen indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában többek között állította az Alaptörvény alapjogot nem rögzítő C) cikk (1) bekezdésének, R) cikk (2) bekezdésének, 25. cikk (3) bekezdésének és 28. cikkének sérelmét is, melyekre hivatkozva alkotmányjogi panasz nem terjeszthető elő. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése tekintetében pedig az abban megfogalmazott jogállamiság és jogbiztonság alkotmányos követelményére hivatkozásnak csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotásra és a felkészülési idő hiányára alapított indítványok esetében van helye [3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indokolás [171]]. Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése nem jogot, hanem olyan jogelvet tartalmaz, amelynek egyedi érintett vonatkozásában fennálló sérelme önmagában nem valósulhat meg, így arra alkotmányjogi panasz nem alapítható [3315/2014. (XI. 21.) AB végzés, Indokolás [11]]. Alkotmányjogi panasz esetében az Alaptörvény B) cikkére így nem lehet alappal hivatkozni, mert az nem alapjogi rendelkezés [3195/2015. (X. 14.) AB határozat, Indokolás [29]; 3090/2016. (V. 12.) AB határozat, Indokolás [46]].
- [8] Az Abtv. 52. §-a kifejezetten rögzíti a határozott kérelem követelményét, amelynek részét képezi az indokolás előterjesztésének a kötelezettsége is [52. § (1b) bekezdés b) és e) pont]: „Indokolás hiányában a kérelem nem felel meg a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében írt követelményének, annak elbírálására nincs lehetőség.” [34/2014. (XI. 14.) AB határozat, Indokolás [212]] Az indítvány e követelménynek az Alaptörvény XIX. cikk (1) és (4) bekezdése, XXIV. cikk (1) bekezdése, XV. cikk (1) bekezdése, valamint XXVIII. cikk (7) bekezdése vonatkozásában nem tesz eleget.
- [9] Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását [ld. pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]]. A feltételek meglétének a vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [10] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a felülvizsgálati kérelme befogadását megtagadó kúriai végzést az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében garantált tisztességes eljáráshoz való jogába ütközőnek tartotta sérelmezve azt, hogy a Kúria hiányosnak minősítette felülvizsgálati kérelmét úgy, hogy „valójában minden információ rendelkezésre állt a döntés befogadásához és elbírálásához”. Tartalma szerint tehát az Abtv. 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panasz valójában a Kúria döntésének felülbírálatára irányult. Az Alkotmánybíróság jogköre az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja és az Abtv. 27. §-a értelmében arra terjed ki, hogy kiküszöbölje a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet. Következetes gyakorlata értelmében az Alkotmánybíróság a bírói döntés iránya, illetve a bírósági eljárás felülbírálatára azonban már nem rendelkezik hatáskörrel. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 27. §-ából következően nem tekinthető általános felülbírálati fórumnak. A rendes bíróságok által elkövetett vélt vagy valós jogszabálysértések önmagukban nem adhatnak alapot alkotmányjogi panasz előterjesztésére [lásd: 3268/2012. (X. 4.) AB végzés, Indokolás [28]]. Az indítvány a Kúria eljárásával összefüggésben nem vetett fel alapvető alkotmányjogi jelentőségűként értékelhető kérdést, illetve olyat, amely felvetné a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét. Az alkotmányjogi panaszban foglalt érvek alapján ezért nem állapítható meg, hogy a támadott kúriai végzéssel kapcsolatban az Abtv. 29. §-ában szereplő feltételek fennállnak.

- [11] 3. Mivel a fent kifejtettek szerint az alkotmányjogi panasz részben nem tett eleget az Abtv. 27. § (1) bekezdés a) pontjában és 52. § (1b) bekezdés b) és e) pontjában írt feltételeknek, illetve a befogadhatóság Abtv. 29. §-ában előírt feltételének, az Alkotmánybíróság azt az Abtv. 56. § (1)–(3) bekezdése alapján eljárva az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) és h) pontjai alapján visszautasította.

Budapest, 2021. október 19.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető, alkotmánybíró

Dr. Handó Tünde s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Márki Zoltán s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Pokol Béla
alkotmánybíró helyett

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/924/2021.

